

opusdei.org

“L’ètica és el millor negoci per Àfrica”

“Tinc 65 anys estupends per Nigèria, on els cabells blancs són l'autoritat. Vaig néixer a l'Eixample de Barcelona. Sóc numerari de l'Opus Dei. Porto 35 anys a Lagos, on fam fundar la Panafrican U. i la primera escola de negocis del país. Ensenyem economia i valors, perquè l'ètica és avui el millor negoci possible per Àfrica”.
Article publicat a La Vanguardia.

25/02/2004

Albert Alòs, professor universitari de Nigèria. Una paraula que van aprendre ben aviat els meus estudiants nigerians va ser “migdiada”

Pura tecnologia espanyola

Una altra va ser “fitxar”...

D’alguna multinacional espanyola?

No, és que a Nigèria venen espanyols dels grans equips de futbol per buscar talents entre els universitaris.

Com se li va ocórrer anar-se’n a Nigèria?

Quan em vaig doctorar en Enginyeria a Bilbao l’any 1967, un grup de sis numeraris de l’Opus Dei vam decidir de portar l’Obra allí.

Hi va haver sort?

Hem fundat una universitat i una escola de negocis.. Miri! “Financial Times” ens dedica un reportatge preciós!

Va ser dur?

Vam arribar en plena guerra civil, la guerra de Biafra.

Horrorosa

Encara no m’he acostumat al neck collar en algunes revoltes. Has de contemplar com agafen a algú i el linxen. Li posen una roda al coll i li calen foc fins que el pneumàtic crema barrejat amb la seva pell. Agonitzen, pobres, durant dies.

No ha de resultar gens tranquil·litzador

No, hi ha corrupció i talls continus de subministrament elèctric. I vaig agafar la malària una vegada per no

prendre'm la quinina... i pateixes una humitat ofegadora i mosquits... per no li estic dient la veritat de Nigèria! Això és només una part i no la més important, cregui'm!

Què li falta?

El país bull en vitalitat i força, la gent és meravellosa i estima la vida; t'estimen i aprecien cada minut que els dediques. Els nanos es desviuen per aprendre i si hi ha un tall de corrent, estudien com a lleons amb espelmes, absorbeixen el què els ensenyes com esponges i no només en matemàtiques sinó també valors.

Per exemple

Vam tenir un alumne que avui dirigeix la Dunlop aquí, en Dayo Lawuyi. Era un bon estudiant d'Econòmiques, però el que més m'enorgulleix d'ell és que es va negar a pagar un suborn que li van exigir

en el port per lliurar-li un contenidor de mercaderia.

Es va quedar sense ella?

No, va trucar al ministre, va pressionar al Govern i muntar un petit escàndol. Des de llavors, en el port prefereixen no cobrar a la Dunlop.

Però segueixen plomant a la gent

Poc a poc. La llavor de la honradesa ja està plantada. Per això és tan important la nostra escola de negocis, perquè ensenyem ètica, el millor negoci d'Àfrica.

Àrdua tasca

Porto 35 anys a Nigèria i no m'ha sobrat un minut. L'altre dia em van avisar que un estudiant dels que venen al camp estava malalt just el dia d'un examen...

**A tot arreu se'n fan, de bolets,
quan plou**

S'equivoca: és un tipus seriós i havia estudiat i per això em va demanar que l'examinés a l'hospital. I hi vaig anar.

**Tenia malària? Tse-Tse?
Disenteria?**

El vaig observar i li vaig donar de menjar. Es va començar a trobar millor i va sortir en un parell d'hores. Era gana. Li vaig dir que anés a fer l'examen a classe.

**Però veig que tenen un bon
menjador a l'escola**

I amb menjar africà, yam i europea! És el nostre orgull, però la distància entre el menjador i la gana no és tanta per a què aquests nanos puguin sortir-se'n. Pensi que un d'ells venia diaris a Lagos i així va poder assabentar-se llegint un dels que

venia que donàvem beques. I tot en un país ple a vessar de petroli. Si sabessin repartir...

Què els falla?

Jo crec que el petroli en realitat ha distorsionat el seu sistema econòmic. Depenen totalment de les exportacions i passen de l'”oil boom”, l'auge, a l'”oil doom”, la crisi, al vaivé dels preus del cru. I aquestes crisi es viuen sobre un fons de tensions religioses i tribals.

Quina ha estat l'última?

La guerra de les misses... A un periodista local se li va ocórrer escriure que el mateix Mahoma haguera gaudit amb la visió d'un concurs local de misses...

“Animus iocandi”, suposo

Va provocar una gravíssima revolta religiosa amb centenars de morts.

Però deixi'm que li expliqui coses estupendes de Nigèria.

Endavant.

Precisament durant una d'aquestes crisi del petroli vam decidir fundar la Lagos Business School.

A mal temps...

Era l'oportunitat, perquè durant el boom del petroli ningú es molestava en fer màrketing. Tot eren importacions i totes es venien sense anunciar-se. Però, de sobte se'n van adonar que no tot es venia fàcilment i així vam començar un programa de màrketing per directius nigerians.

Va funcionar?

Un èxitàs. Però ara mateix, la joia de la nostra Business School és el programa d'emprenedors que està omplint de negocis pròspers tota Nigèria. Vam tenir un alumne que va

començar amb una petita botiga de menjar ràpid, una hamburgueseria a la nigeriana amb menjar africà i avui té una puixant cadena de restaurants. I el nostre millor estudiant, Bunmi Oni, dirigeix la Nigerian Economic Summit, influent grup de pressió davant del govern a favor d'un mercat net i eficient.

I vostè no prefereix tornar a jubilar-se?

Però si ara comença el més bo per a mi! Respecten moltíssim els cabells blancs. No oblidí que són una gerontocràcia amb consell d'ancians instituït. Ara, finalment, manaré.

20 de febrer del 2004 Lluís
Amigué // La Vanguardia

dev.opusdei.org/ca/article/letica-es-el-millor-negoci-per-africa/ (12/08/2025)